

Oton
Župančič

Maršalu Titu za rojstni dan

Vojsko je ustvaril iz nič, prešnil jo z duhom je novim,
da bila mu je v roki blisk, ki sine, udari, izgine,
povsod pričujoča ko zrak in vedno nevidna kot veter.
In ljudem se je v sanjah prikazoval jahač na belem konju,
ki pred njim se na daleč razmikajo vrste sovražne.

Zdaj v miru se kaže njegov nam junaški lik.
Neprenehoma snuje, in kadar s preprosto besedo
osvetli položaj, sedanost prelije v bodočnost;
in kot na ukaz prostovoljno krog njega se zgrinja delovno ljudstvo,
se zgrinja strumne brigade kipeča mladina.

»Govori, in kladivo naše povzelo bo tvojo besedo,
po zemlji naši jo pelo, jo neslo na vzhod in zahod
in vero budilo v vse lepšo podobo sveta.«

Mile
Klopčič

Titovo ime

To, kar nam pod domačim je nasiljem
teptano vero ohranilo živo
in komaj slutenim, še daljnim ciljem
vtrdilo je zvestobo nezmagljivo —

In kar zbudilo v nas je davne sile,
ki jarmi so stoletni jih mrtvili,
da so roké v pestí se nam sklenile,
ko zemljo so raztrgano delili —

To, da smo z voljo do trpljenja in žrtev
z nasiljem se sprijeli prerojeni,
ko bil je sklep, da bodi rod naš mrtev,
in boj končali smo osvobojeni,

Osvobojeni, da živimo v časti
in da po svoje usodo si krojimo,
da več ne maramo pod silo pasti —
vse to v imenu Tito mi častimo.

(1951)